



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO  
GJYKATA KUSHTETUESE  
УСТАВНИ СУД  
CONSTITUTIONAL COURT

---

Priština, 28 juna 2019. godine  
Br. ref.: RK 1384/19

## REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

**slučaju br. KI14/19**

Podnosilac

**Xhemajl Sylejmani**

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Rev. br. 290/2018 od 10.  
septembra 2018. godine**

### USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, Predsednik  
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika  
Bekim Sejdiu, sudija  
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija  
Gresa Caka-Nimani, sudija  
Safet Hoxha, sudija  
Radomir Laban, sudija  
Remzi Istrefi-Peci i  
Nexhmi Rexhepi

#### **Podnosilac zahteva**

1. Zahtev je podneo Xhemajl Sylejmani (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) iz sela Grmovo, opština Vitina.

## **Osporena odluka**

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Vrhovnog suda Rev. br. 290/2018 od 10. septembra 2018. godine. Osporeno rešenje je podnosiocu zahteva uručeno 4. oktobra 2018. godine.

## **Predmetna stvar**

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su, kako tvrdi podnosilac zahteva, povređena njegova prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i članom 54. [Sudska Zaštita Prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

## **Pravni osnov**

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

## **Postupak pred Ustavnim sudom**

5. Dana 25. januara 2019. godine, podnosilac je podnev zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 28. januara 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi.
7. Dana 15. februara 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 28. maja 2019. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje, je iznelo preporuku Sudu za neprihvatljivost zahteva.

## **Pregled činjenica**

9. Podnosilac zahteva drugi put podnosi zahtev pred Ustavnim sudom, u vezi istog pravnog spora, zato će sud pregled činjeničnog stanja predstaviti u dva odvojena dela

## **Pregled činjenica u vezi sa predmetom KI155/13**

10. Podnosilac zahteva je u periodu od 2004. do 2009. godine bio zaposlen na radnom mestu službenika za saradnju na terenu pri Direkciji za civilnu zaštitu i urgentnu spremnost u opštinskoj administraciji opštine Vitina (u daljem tekstu: opština Vitina), prema ugovoru na određeno vreme koji je više puta produžavan.

11. Dana 13. avgusta 2009. godine, opština Vitina je obaveštenjem (br. 03-07/4178) ponudila podnosiocu zahteva novi ugovor koji je predviđao promenu njegovog prethodnog radnog mesta na radno mesto operator – dispečer pri istoj Direkciji sa istim koeficijentom i visinom ličnog dohotka. Istim obaveštenjem podnosiocu zahteva je naznačeno da nepotpisivanje ugovora dovodi do prekida radnog odnosa.
12. Dana 26. avgusta 2009. godine, opština Vitina je odlukom (br. 03-118/4424) prekinula radni odnos podnosioca, zbog činjenice da nije potpisao novi ponuđeni ugovor o radu.
13. Podnosilac zahteva je na ovu odluku uložio žalbu Komisiji za žalbe pri opštini Vitina (u daljem tekstu: Komisija za žalbe).
14. Dana 25. septembra 2009. godine, Komisija za žalbe je odlukom (br. 03-113/4782) odbila, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdila odluku o prekidu radnog odnosa.
15. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo žalbu Nezavisnom nadzornom odboru za civilnu službu Kosova (u daljem tekstu: NNO) protiv odluke Komisije za žalbe pri opštini Vitina.
16. Dana 11. marta 2011. godine, NNO je odlukom (br. 462/2010] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio odluku Komisije za žalbe.
17. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Vitini sa predlogom da poništi odluku opštine Vitina o prekidu radnog odnosa i usvoji njegovu tužbu za vraćanje na radno mesto.
18. Dana 2. maja 2012. godine, Opštinski sud u Vitini je presudom [C. br. 214/2011] odbio, kao neosnovanu, tužbu podnosioca zahteva. U obrazloženju Opštinskog suda se, između ostalog, navodi: *“Nesporno je među strankama da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tužene na radnom mestu službenik za saradnju na terenu, pri Direkciji za javne službe i urgentnu spremnost. Tužena je nakon usklađivanja normativnih akata, Statuta i njenih pravilnika, insistirala promenu radnog mesta tužitelja bez njegove volje sa njegovog prethodnog radnog mesta na radno mesto operator – dispečer pri istoj direkciji ne oštećujući ga u ličnom dohotku. Što se tiče novog ugovora o radu sa novim naslovom, zasniva se na bilateralni sporazum u konkretnom slučaju tužene i tužitelja na osnovu člana 2. a (potpisivanje ugovora Administrativnog uputstva br. 2003/02 u vezi sa Pravilnikom za civilne službenike Kosova br. 2001/36 sa izmenama iz pravilnika br. 2008/12). Ustanovljeno je da tužitelj nije hteo da potpiše novi ugovor o radu, i ovo se utvrđuje iz obaveštenja br. 03-07/4178 od 13.08.2009. godine i istim dopisom – obaveštenjem tužitelj je bio opomenut da nepotpisivanje ugovora dovodi do prekida radnog odnosa i tako je i postupila tužena njenom odlukom br. 03-118/4424 od 26.08.2009. godine, koja je sprovodeći važeće zakonske odredbe, donela odluku o prekidu njegovog radnog odnosa”.*
19. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu Okružnom sudu u Gnjilanu protiv presude Opštinskog suda u Vitini.

20. Dana 10. jula 2012. godine, Okružni sud u Gnjilanu je presudom [C. br. 207/12] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Opštinskog suda.
21. Neutvrđenog datuma, podnosilac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu protiv presuda Opštinskog i Okružnog suda.
22. Dana 3. juna 2013. godine, Vrhovni sud je presudom [Rev. br. 302/2012] odbio zahtev podnosioca za reviziju i potvrdio prvostepenu i drugostepenu presudu.
23. Dana 2. oktobra 2013. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom Sudu, tvrdeći da presudom [Rev. br. 302/2012] od 3. juna 2013. godine Vrhovni sud povredio njegova prava zaštićena Ustavom, i to član 21. [Opšta Načela], član 24. [Jednakost pred Zakonom], član 32. [Pravo na Pravno Sredstvo] i član 49 ([Pravo na Rad i Obavljanje Profesije]). Taj zahtev je registrovan pod brojem KI 155/13.
24. Dana 24. januara 2014. godine, Veće za razmatranje je zaključilo da činjenice predstavljene od strane podnosioca zahteva ni na jedan način ne opravdavaju tvrdnju o povredama ustavnih prava i podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoju tvrdnju, prema tome zahteva KI 155/13 je proglašen neprihvatljivim.

#### **Pregled činjenica u vezi sa predmetom KI14/19**

25. Dana 17. aprila 2014. godine, podnosilac je podneo Apelacionom sudu predlog za ponavljanje postupka u vezi sa predmetom Opštinskog suda u Vitini, C. br. 214/11, tvrdeći da je: *“pravosnažna presuda zasnovana na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju”*.
26. Dana 28. januara 2015. godine, Apelacioni sud je rešenjem [N. br. 51/2014], odbacio kao neblagovremen predlog podnosioca zahteva za ponavljanje postupka. U obrazloženju Apelacionog suda se, između ostalog, navodi: *“Iz spisa predmeta proizilazi da je presuda C. br. 214/11 od 02.05.2012. godine postala pravosnažna dana 10.07.2012. godine, i po reviziji je odlučeno presudom Vrhovnog suda Rev. br. 302/2012 od 03.06.2013. godine. Presuda Vrhovnog suda je predata tužitelju dana 12.07.2013. godine. Ova činjenica je utvrđena iz dostavnice suda. Predlog za ponavljanje postupka je uložena dana 17.04.2014. godine, što je utvrđeno iz pečata prijema u sud. Odredbom člana 234.1. (a) Zakona o Parničnom postupku je predviđeno da se za ponavljanje postupka podnosi u roku od trideset (30) dana od dana kada je stranki predata pravosnažna odluka”*.
27. Dana 20. maja 2015. godine, podnosilac je podneo žalbu Apelacionom sudu kojom je zahtevao da se rešenje [N. br. 51/2014] Apelacionog suda preinači, tako što će se dozvoliti ponavljanje postupka. Podnosilac je svoju žalbu obrazložio *“suštinskom povredom odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem i pogrešnom primenom materijalnog prava”*.

28. Dana 11. aprila 2018. godine, Apelacioni sud je rešenjem [Ac. br. 849/2015] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje [N. br. 51/2014] Apelacionog suda.
29. Neutvrđenog datuma, podnosilac je podneo Vrhovnom sudu zahtev za reviziju, ne navodeći osnove revizije, sa predlogom da se oba rešenja Apelacionog suda ponište i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
30. Dana 10. septembra 2018. godine, Vrhovni sud je rešenjem [Rev. br. 290/18] odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za reviziju sa sledećim obrazloženjem: *“Ovaj revizioni sud ocenjuje da pobijeno rešenje nije doneto povredama pravila parničnog postupka sa uticajem na zakonitost donetog rešenja onako kako se neosnovano naglašava u reviziji. Po članu 215. ZPP, revizioni sud vrši ispitivanje osporenog rešenja samo u tom delu u kojem se on osporava revizijom i u okviru razloga navedenih u reviziji. U stvari u reviziji tužitelj samo daje komentare i pravne ocene što se tiče pravosnažne presude suda koje se odnose na činjenično stanje koje u ovom sporu nije predmet ocenjivanja i ne predstavlja zakonske preporuke za donošenje povoljnije odluke za tužitelja i ne daje objašnjenja u vezi sa navodnim povredama odredaba parničnog postupka”.*

### **Navodi podnosioca**

31. Podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi odbijanjem njegovog zahteva za ponavljanje postupka povredili njegova prava zaštićena članom 31., članom 49. i članom 54. Ustava, ne navodeći da se Sud već jednom bavio ovim slučajem.
32. Podnosilac zahteva obrazlaže da su redovni sudovi pogrešno primenili materijalno i procesno pravo prilikom računanja rokova kada su odbili njegov zahtev za ponavljanje postupka i da je umesto subjektivnog roka od 30 dana trebalo da primene objektivni rok od 5 godina koji je predviđen članom 234.3. ZPP-a.
33. Podnosilac smatra da je ovakvom pogrešnom primenom materijalnog i procesnog prava došlo do povrede člana 31. u vezi sa članom 49. i članom 54 Ustava.
34. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da zaključi da je *“... ovaj zahtev prihvatljiv...”*, da utvrdi da su oduke redovnih sudova povredile njegova prava zaštićena članom 31. i članom 54. Ustava Republike Kosovo. Takođe, tražio je da Sud u konkretnom slučaju omogući *“... ponavljanje postupka u parničnoj stvari C. br. 214/2001 pri Osnovom sudu u Gnjilanu-Ogranak u Vitini.”*

## Primenjive zakonske odredbe

### ZAKON O PARNIČNOM POSTUPKU

br. 03/L- 006

30. jun 2008. godine

#### POGLAVLJE XIV

#### VANREDNA PRAVNA SREDSTVA

#### OBNAVLJANJE POSTUPKA

#### Član 232.

*232.1 Postupak okončan pravosnažnom odlukom se može obnoviti na predlog stranke:*

*a) ukoliko stranki sa nezakonitim delovanjem, a posebno u slučaju nepozivanja na ročište njoj nije data mogućnost da učestvuje na razmatranju glavne stvari;*

*b) ukoliko je kao tužioc ili tuženi učestvovalo u končanom postupku lice koje ne može da bude stranka u parnici, ili ukoliko stranku koja je pravno lice nije zastupalo ovlašćeno lice, ili ukoliko lice sa proceduralnom nesposobnošću nije zastupao njen zakonski zastupnik, ili ukoliko zakonski zastupnik odnosno zastupnik sa punomoćjem stranke nije imao potrebno ovlašćenje za gonjenje stvari na sudu ili vršenje određenih proceduralnih radnji, ukoliko gonjenje stvari na sudu ili vršenje određenih proceduralnih radnji nije kasnije dozvoljeno od stranke.*

[...]

#### Član 234.

*234.1 Predlog za ponavljanje postupka se podnosi u roku od trideset (30) dana i to:*

*a) u slučaju iz člana 232 tačka a) ovog zakona od dana kada je stranki uručena pravosnažna odluka;*

[...]

*234.3 Nakon isteka roka od pet godina od dana kada odluka postane pravosnažna predlog za ponavljanje postupka se ne može podneti, osim kada se traži ponavljanje postupka iz razloga navedenih u članu 232. 1 tačka a i b ovog zakona.*

## Ocena prihvatljivosti zahteva

35. Sud prvo ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene Ustavom i dalje propisane Zakonom i Poslovníkom.

36. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

*1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*

[...]

*7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*

37. Sud se poziva na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuje:

#### Član 48.

[Tačnost podneska]

*“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.*

38. Sud podseća da je podnosilac zahteva pokrenuo dva seta postupaka u vezi sa istog pravnog spora i to:

(i) žalbeni postupak u vezi sa prekidom radnog odnosa koji je ocenjen od strane ustavnog suda rešenjem KI155/13

(ii) postupak povodom zahteva za ponavljanje žalbenog postupka koji je predmet ocene ustavnosti u predmetu KI14/19.

39. Što se tiče žalbenog postupka u vezi sa prekidom radnog odnosa, Sud primećuje da podnosilac zahteva ne osporava nijednu odluku javnog organa kojom je meritorno rešen ovaj radno-pravni spor, i pored toga sud primećuje da su ove tvrdnje podnosioca razmatrane od strane Suda u predmetu KI155/13 od 4. aprila 2014. godine i odbacio zbog očigledne neosnovanosti.

40. Zbog gore navedenog, Sud će se ograničiti na ocenu ustavnosti odluka javnih organa koje se odnose na postupak povodom zahteva za ponavljanje postupka, jer podnosilac zahteva osporava ove odluke javnih organa, a one su ujedno i poslednji proceduralni korak celog procesa sprovedenog pred redovnim sudovima.

41. Sud se dalje poziva na stav (3) (b) pravila 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koji propisuje:

[...]

*(3) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim pod sledećim uslovima:*

[...]

*(b) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom.*

[...].

42. Kao osnovno pitanje u ovom zahtevu i u svim zahtevima koji se podnose Sudu, prevashodno treba da se utvrdi da li su navedena prava od strane podnosioca u skladu sa materijalnom nadležnošću (*ratione materiae*) Suda. Dakle, treba da se utvrdi da li su navedena prava garantovana i zaštićena Ustavom i ESLJP-om.
43. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da je glavni navod podnosioca zahteva taj da je povređen član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, jer su redovni sudovi pogrešno utvrdili činjenično stanje i usled pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja pogrešno primenili i materijalno i procesno pravo, što je dovelo do odbijanja njegovog zahteva za ponavljanje postupka.
44. Takođe, podnosilac navodi povredu člana 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i člana 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, ali iste ne obrazlaže.
45. Sud ponavlja da u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava: "Osnovna prava i slobode zagantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava".
46. U tom smislu, Sud primećuje da je Evropski sud za ljudska prava dosledno smatrao da stav 1. člana 6. [Pravo na pravično suđenje] Konvencije ne garantuje pravo da se postupak ponovo otvori ili ponovi, i stoga se član 6. ne primenjuje na zahteve za ponavljanje postupka (vidi: *inter alia*, *Zawadzki protiv Poljske* (dec), br. 34158/96, 6. jul 1999. godine; *Sablon protiv Belgije*, br. 36445/97, § 86, 10. april 2001. godine i *Steck-Risch i drugi protiv Lihtenštajna* (dec.), br. 29061/08, 11. maj 2010. godine; *Nistler protiv Austrije*, br. 24912/08, ESLJP (Prvi deo), odluka od 19. novembra 2013. godine; *Dichev protiv Bugarske*, br. 1355/04, ESLJP (Peti deo), presuda od 27. januara 2011. godine).
47. Dakle, Sud smatra da član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. stav 1 Konvencije nije primenljiv za postupak za koji je podnosilac zahteva tražio od redovnih sudova da ga ponove.
48. Sud naglašava da kompatibilnost *ratione materiae* zahteva sa Ustavom potiče iz materijalne nadležnosti Suda. Pravo na koje se poziva podnosilac zahteva mora biti zaštićeno Ustavom kako bi ustavna žalba bila *ratione materiae* u skladu sa Ustavom. Međutim, Ustav ne garantuje podnosiocu zahteva pravo da se postupak ponovo otvori ili ponovi (vidi: slučaj Ustavnog suda br. KI80/15 KI81/15 i KI82/15, podnosilac zahteva: *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 33).
49. Pored toga, Sud smatra da je zahtev podnosioca kojim se žali na odbijanje redovnih sudova da ponove postupak kao takav nekompatibilan *ratione materiae* sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. stav 1 Konvencije (vidi: slučajeve Ustavnog suda br. KI80/15 KI81/15 i KI82/15, podnosilac zahteva: *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 34).
50. Sud se neće upuštati u razmatranje daljih navoda podnosioca zahteva zato što podnosilac zahteva nije obrazložio povredu prava zagantovanih članovima 49. i 54. Ustava.



51. Sud dalje smatra da zahtev podnosioca nije ispunio uslove prihvatljivosti utvrđene Ustavom, dalje predviđene Zakonom i propisane Pravilnikom.
52. Stoga, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca neprihvatljiv *ratione materiae*, u skladu sa pravilom 39 (3) (b) Poslovnika o radu.

### IZ OVIH RAZLOGA

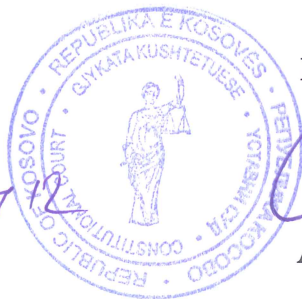
Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113. 1 i 7 Ustava, i pravilom 39, (3) (b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 28. maja 2019 god., je jednoglasno

### ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

**Sudija izvestilac**

Radomir Laban



**Predsednik Ustavnog suda**

Arta Rama-Hajrizi